

Lovforslaget gaar ud paa at tilstaa alle Lønninger, Ministrenes undtagne, Tillæg, som er foreslaaet til 12 pCt. af de første 2,000 Kr., 8 pCt. af de næste 2,000 Kr., altsaa Maximum 400 Kr. Det i Samlingen 1874—75 vedtagne Tillæg naaede samme Maximum, idet der fastsattes 15 pCt. for Lønninger af ikke over 1,600 Kr., men 10 pCt. for Lønninger over 1,600 Kr. indtil 4,000 Kr., altsaa Maximum 400 Kr., saaledes at Lønningerne med Tillæg kunde naae op til 4,400 Kr. Ved Regjeringens Forslag blev dette Mæret efter forandret derhen, at der gaves et Tillæg af 15 pCt. af de første 1,600 Kr. og 5 pCt. af de følgende 1,200 Kr., dog at ingen Lønning ved dette Tillæg kunde overstige 4,400 Kr., en Forandring, der kom Lønninger fra over 1,600 Kr. indtil 3,000 Kr. tilgode, men derimod de derover gaaende Lønninger til Stade, idet Maximalbeløbet gik ned fra 400 Kr. til 300 Kr. Disse Bestemmelser holdt sig til 1ste April 1879. I forrige Samling blev derimod vedtaget at flette de sidstnævnte 5 pCt., saa Tillæget kom til at bestaa af 15 pCt. af de første 1,600 Kr., altsaa med et Maximalbeløb af 240 Kr. for alle Lønninger, som ikke dermed overstige 4,400 Kr. Disse Tillæg have hidtil været bevilgede under Navn af Dyrtidsstillæg; nu foreslaas de som midlertidig Lønningsforbedring. Skjøndt det væsentlig maa være Krangen og ikke Navnet, der bør være det Bestemmende ved Overveielser af denne Sag, saa er der dog, selv forudsat at Krangen til et Tillæg er den samme nu som i de nærmest foregaaende Aar, den Forskjel imellem før og nu, at Lønningslovene nu foreligge til Lovbetsalets Revision, og at det er naturligt, at den fornødne Overveielse om Lønningernes Størrelse og Embedernes Omfang og Fordeling ikke i nogen Maade bør foregribes ved det Indhold, man agter at give et om endog kun midlertidigt Lovforslag om denne Gjenstand. Men dette vilde, efter et Mindretals Formening, ske, hvis man vedtog det foreliggende Lovforslag usforandret, eller hvis man usforandret blev staaende ved tidligere givne Tillæg. Af Hensyn hertil og isærligt i Erkjendelsen af, at det under de nuværende Prisforhold paa Livsforbrønde-heberne vilde blive et altfor haardt Savn for de mindre Embeder, hvis de skulde undvære ethvert Tillæg, have vi stillet nedenstaaende Forslag, hvorved vi nedsætte Maximalbeløbet til 192 Kr. og Størrelsen af de Lønninger, der kunne komme i Betragtning, til et Beløb af indtil 2,500 Kr. Vi benegte ikke, at flere Embedsmænd med Lønninger derudover ville føle Savnet af de hidtil ydede Tillæg, men vi tro paa den anden Side, at det maa indrømmes, at Bedømmelsen af et saadant Savn for disse Embeders Vedkommende helst bør finde Sted i Forbindelse med den forhaabentlig snart tilendebragte Lønningsrevision. Af de Regjeringslovsforslaget omfattende 6,394 Embeder og Bestillinger medtager vort Forslag 5,475, af hvilke Størstedelen vil faae samme Tillæg som af Regjeringen foreslaaet, saafremt de Vedkommende opfylde de af os vedførte Betingelser om Alder og Ansættelsestid. Det af os i Genhold hertil stillede Forslag findes anført under Nr. 2.

Et andet Mindretal (Bojzen, Dam, Holstein-Ledreborg, Th. Nielsen og Rauber) maa i Overensstemmelse med Folkethingets tidligere Stilling og samme Mindretals Udtalelse ifjor, da Spørgsmaal var om at bevilge et Dyrtidsstillæg paa Finantsloven, principalt modsætte sig nærværende Lovforslag, der vil foregribe Behandlingen af Lønningslovene. Da man imidlertid overfor Udvalgets overveieende Flertal ikke kan vente at kunne sætte dette sit principale Standpunkt igjennem, har man ment at burde fremsætte, som subsidiært et Forslag, der gaar ud paa i alt Væsentligt at holde Tillæget til Embedsmændene indenfor de samme Grændser, som ere gjældende for Lønningsstillæget til Skolelærerne i Kjøbstæderne, med hvilke de her omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd nærmest kunne sammenstilles.

Et tredje Mindretal (Naberg, Wille, Dinesen, Scavenius) kan principalt slutte sig til Lovforslaget, som det foreligger, men skal dog ligeoverfor den Stemning, der synes at være tilfæde imod et gennemgaaende Lønningsstillæg, være villigt til hovedsagelig at blive staaende ved det Tillæg, Embedsmændene i de senere Aar have faaet bevilget, med særligt Hensyn til, at Loven kun skal gjælde for et enkelt Aar. Naar nu de øvrige Medlemmer af Udvalget ikke engang ville gaa saa vidt, men, om end i forskjellig Grad, haade nedsætte det hidtil bevilgede Tillæg betydeligt, og kun ville yde de lavest lønede Embedsmænd noget Tillæg, hvorved Middeklasserne af Embedsstanden, der trænge nok saa haardt som de lavere Lønede, fuldstændig ubelufkes fra alt Tillæg, endsskjøndt Livet ingenlunde nu er billigere end foregaaende Aar, tværtimod, saa maa Mindretallet her lige overfor udtale, at den Lov, der vilde fremkomme, hvis enten det første eller det andet Mindretals Forslag virkelig skulde blive endelig vedtaget, vilde være ubillig, ja uretfærdig mod Embedsmændene og ikke stemmende med Statens og Samsfundets Interesse. — Mindretallet vil indtage sin endelige Stilling til Lovforslaget i Genhold til disse Betragtninger.